

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

MARTIN ZIMMERMANN

HALLO

Del 2 al 5 de març
A les 20 h (dg 18 h). Sala MAC
Preu 22€

No provo de recordar.

Renuncio a explorar les pistes i a recopilar informació amb l'esperança d'entendre millor el món. No sóc un descodificador.

He deixat de saber el que l'altre pensa.

No em tornaré a guiar per l'entorn que conec i deixaré de buscar l'indret ideal.

No vull funcionar més.

Accepto que tinc por que el cel em caigui a sobre i m'enterri sota el seu pes.

Abandono la por d'ensopegar sempre amb la mateixa pedra.

Accepto que no puc ser jo mateix i que sóc un incomprès.

Planto cara a la confusió.

Mai no podré transformar un sostre en un terra.

No puc començar-ho tot de zero.

No puc volar.

Espero que els objectes que m'envolten em vinguin a trobar.

Deixo de ser el meu propi guardià

Martin Zimmermann

Zuric, 2014

Presentació

Martin Zimmermann, artista del moviment, exponent de l'humor flegmàtic i experimentador infatigable, crea per primer cop en la seva carrera un solo amb què busca domar els seus fantasmes més persistents.

Per a aquesta nova creació, Martin Zimmermann ha concebut un espai que fa pensar en l'aparador d'uns grans magatzems, on apareix en escena amb el seu doble tragicòmic per enfrontar-se amb el desig de voler esdevenir qui creu que és. El decorat resulta més animat del que sembla en un principi; l'actor ha de fer malabarismes amb la gravetat, els objectes que l'envolten li surten a l'encontre i la màgia fa acte de presència.

«Hallo», ens diu Zimmermann. Fa més de vint anys que es dedica a la interpretació, però continua sortint a escena amb el mateix entusiasme. Al principi, es dedicava a la decoració de grans magatzems, i amb el temps va passar dels aparadors als escenaris, on pot donar vida als personatges que l'habiten i el fascinen. En el seu teatre de l'absurd, prova mil cops d'alliberar-se de situacions inversemblants, es confon amb el seu propi reflex i es plega per imitar el decorat.

Un altre llenguatge emergeix del seu cos, un pèl desgastat pels anys en escena, però en sorgeix una altra emergència. L'artista, pres dels seus fantasmes, irromp amb el seu humor devastador, gairebé desconcertant.

Gènere: teatre/circ/dansa

A partir de 12 anys

Durada: 1 h

Biografia

Martin Zimmermann, nascut el 1970, va créixer a Wildberg, un poblet de Suïssa. Després d'estudiar decoració, es va formar al Centre Nacional de les Arts del Circ (C.N.A.C.), a França. El 1998 va tornar a Zuric, on va començar a treballar com a coreògraf i director. Zimmermann ha treballat principalment amb el compositor i director Dimitri de Perrot, cofundador i codirector artístic de Zimmermann & de Perrot. La majoria de les seves peces, presentades arreu del món, han estat creades al Théâtre Vidy de Lausana: *Hoi* (2001), *Gaff Aff* (2006), *Öper Öpis* (2008) i *Hans was Heiri* (2012).

Amb *Hallo* (estrenada el 2014 al Théâtre Vidy de Lausana), Martin Zimmermann crea una peça a mida feta per i per a ell. El personatge de *Hallo* evoluciona en un espai que representa tant el món extern com el seu món interior, de manera que esdevé l'observador d'ell mateix i l'observat.

Martin Zimmermann viu i treballa a Zuric.

La poesia de l'absurd, una entrevista amb Martin Zimmermann

Després de 20 anys sobre l'escenari i d'obres grupals, crea un solo... per fi?

Martin Zimmermann: El desig hi era, però faltava trobar l'ocasió. Aquests darrers anys gairebé sempre he creat conjuntament amb algú, principalment amb Dimitri de Perrot, amb qui hem prioritzat les peces de grup. Vaig arribar a un punt en la meua carrera en què em va semblar lògic fer un solo en què fos alhora el director i l'interpret. Va ser una decisió difícil de prendre, perquè sabia que tota la responsabilitat seria meua, així que vaig envoltar-me de valuosos col·laboradors que em donen suport i m'ajuden a tirar endavant la peça.

Vostè ha forjat un «personatge». Qui és?

M. Z.: Quan em fixo en les persones que m'envolten, no puc evitar veure-hi personatges. Cadascuna és un personatge, i cada personatge m'intriga. Per a *Hallo*, he intentat donar vida a les diferents maneres de ser un mateix. En funció del moment de la vida en què ens trobem, del nostre estat d'ànim o del nostre entorn, oscil·lem constantment d'una variant de nosaltres mateixos a una altra. Així que és impossible saber qui som realment. De tota manera, no és tan important, com a màxim podem provar d'adaptar-nos a aquestes diferents variants. A l'escenari jugo, exagero, incorpore, transformo, desvio, expresso aquestes múltiples maneres de ser un mateix.

***Hallo* es desenvolupa en un aparador... És una metàfora de la posada en escena d'un mateix?**

M. Z.: Sí, poso en escena el cos amb el decorat. Un no funciona sense l'altre: necessito les limitacions i els perills d'una escenografia mòbil per fer existir el cos en un espai teatral. És precisament el xoc entre el cos, el decorat i els objectes el que crea el contingut d'una peça. Per a *Hallo* he treballat a partir de situacions incòmodes que m'obliguen a intentar desfer-me'n, cosa que provoca episodis tragicòmics. Aquesta escenografia està relacionada amb la meua primera feina: decorador d'aparadors de grans magatzems! Tot i que no és realista, aquest aparador evoca el món del consum, la moda i fins i tot els temes de l'aspecte exterior i del desig de reconeixement. Però principalment fa referència a les qüestions essencials, com ara: qui sóc en el reflex que veig? El que veig és la veritat? Sóc algú altre?

Els seus espectacles reflecteixen la vida de les persones, les seves empreses irrisòries. L'absurd sembla que sempre aguaita...

M. Z.: Tinc la sensació que mai no acabo d'entendre els éssers humans, ni tan sols a mi mateix. Per a mi l'existència és un absurd. Aquest sentiment no és negatiu ni està desproveït de passió: crec que les coses absurdes són increïblement interessants i divertides! Per exemple, el circ, en el fons, és força absurd, perquè sempre es tracta del mateix: la supervivència. Però aquest art em fascina i m'inspira moltíssim, tal com es pot veure en la meua obra: faig una mena de poesia del circ al teatre.

D'on neix aquesta poesia?

M. Z.: El procés de creació dura entre 5 i 8 mesos. Tot i l'experiència dels darrers vint anys, cada creació és una nova aventura. Cada cop parteixo d'una pàgina en blanc. Els coneixements que vaig adquirir durant els estudis de decoració i de circ m'han proporcionat les eines per crear espectacles. A més, són molts anys de treball per intentar entendre-ho. El procés de creació per a mi continua sent un misteri. Amb la dramaturga Sabine Geistlich no busquem una dramaturgia lineal, sinó que més aviat intentem desenvolupar una reflexió sobre l'ésser humà, sense cap moral o conclusió. Provem de dibuixar amb delicadesa l'esbós d'una vida.

Entrevista a càrrec de Gwénola David, publicada l'octubre de 2014 a *Le cirque contemporain en France*, separata de La Terrasse.

Martin Zimmermann, el comediant del món paradoxal

Martin Zimmermann és un genial contorsionista al voltant del qual es construeixen els frescos absurds i circenses de Zimmermann & de Perrot, aclamats pels espectadors del Théâtre de la Ville. Aquest mim amb cos de ballari de ballet torna amb un solo per dir «Hallo» al Théâtre de la Ville – Les Abbesses.

Mentre que *Hans was Heiri*, que es va presentar el 2012 al Théâtre de la Ville —on es va tornar a representar el 2013—, segueix ressonant al cap dels espectadors, Zimmermann firma el seu primer solo. Però què significa un solo? El que lliga *Hallo* amb els èxits anteriors és el decorat, un personatge de ple dret en si mateix, en constant moviment, aliat del director però un adversari terrible per al personatge.

A *Hans was Heiri*, la casa feia voltes com un molí. El personatge descol·locat que trobem a *Hallo* es baralla amb un apartament d'estil contemporani que no para de plegar-se-li a sobre i intenta aixafar-lo. Però el boig en malles, amb un *short* còmicament llarg, troba sempre una solució. Així, si la casa es plega i cau a terra, la fa servir com un aparell de circ.

Zimmermann demostra que el mim burlesc té cabuda al nostre món, precisament perquè interpreta un home angoixat que no troba el seu lloc, com tants altres dels nostres contemporanis. I ens va molt bé poder riure del que ens rosega per dins: aquí rau tot el sentit del clown. Zimmermann agafa el millor de Marcel Marceau, de Jacques Tati o de Buster Keaton, fins i tot de Chaplin, ho galvanitza i ho col·loca al moll de l'actualitat. Sap torçar tant les expressions facials com les extremitats del cos, passa de ser un noi dolent tipus Lucky Luke a ser un mariner o un sense sostre i, malgrat tot, continua sent és el mateix.

Les il·lusions òptiques que crea són tan antigues com el món i funcionen com el primer dia. Per què? Sens dubte perquè el seu personatge sembla tan real que ens oblidem de la resta, i perquè estem tan sorpresos i espantats com ell quan sembla que el cap li cau fins a la panxa, quan sembla que els dits li passen d'una mà a l'altra, quan fa petar els ossos de la cara. I tanmateix, és prou comediant per riure's, amb nosaltres, dels seus trucs, les seves pors i els seus fantasmes, que també són els nostres.

No podem evitar somriure quan, de fet, ens parla d'algunes obsessions més aviat traumàtiques. El seu cos, el seu alter ego i el seu reflex es trenquen i vaguen per l'escenari. Cauen en els paranys i li diuen «hallo» com per burlar-se'n.

No ha «perdut el cap», literalment, més d'una vegada? Zimmermann ens ofereix el millor d'ell mateix i del seu univers. El solo el condueix a una mena de resum del seu art, més enllà de tot el que podríem anomenar dansa, mim, clown o circ.

Escrit pel crític de dansa Thomas Hahn, publicat l'abril de 2015 a *ArtisticRezo*

Crédits

Concepte, posada en escena, escenografia, coreografia i interpretació **Martin Zimmermann**

Dramatúrgia **Sabine Geistlich**

Desenvolupament d'escenari, coordinació tècnica **Ingo Groher**

Creació musical **Colin Vallon**

Assistent a la posta en escena i la coreografia **Eugénie Rebetez**

Disseny vestuari **Franziska Born**

Disseny il·luminació **Sammy Marchina**

Disseny so **Andy Neresheimer**

Regidor d'escenari, figurants **Roger Studer**

Creació programació maquinària **Sarah Büchel**

Concepció tècnica escenografia **Christiane Voth, Ingo Groher**

Construcció escenografia **Ateliers Théâtre Vidy-Lausanne, Ingo Groher**

Control, motorització de l'escenografia **Thierry Kaltenrieder**

Realització vestuari **Franziska Born, Bea Zimmermann**

Pintor decorador **Michèle Rebetez-Martin**

Accessoris **Atelier CLSFX Paris, Eric Rihs**

Regidor general **Roger Studer**

Regidor il·luminació, regidor maquinària **Sammy Marchina/Jérôme Bueche/Jan Olieslagers**

Regidor so **Franck Bourgoïn / Andy Neresheimer**

Oficina tècnica **Sarah Büchel**

Comunicació **Yvonne Kummer**

Secretària - comptable **Conny Heeb**

Administració i difusió **Alain Vuignier**

Producció internacional **Claire Béjanin**

Direcció artística **Dimitri de Perrot, Martin Zimmermann**

Producció Verein Zimmermann & de Perrot

Coproducció Châteauvallon – Centre National de Création et Diffusion Culturelles • Espace Jean Legendre, Compiègne - scène nationale de l'Oise en préfiguration • KVS - Koninklijke Vlaamse Schouwburg • La Filature, scène nationale - Mulhouse • Le Merlan, scène nationale à Marseille avec Pôle Cirque Méditerranée (CREAC de Marseille, Théâtre Europe, La Seyne sur Mer) • Le Volcan, scène nationale du Havre • Les Théâtres de la Ville de Luxembourg • Maillon – Théâtre de Strasbourg - Scène européenne • Pour-cent culturel Migros • Theater Casino Zug • Théâtre de la Ville, Paris • Théâtre Vidy-Lausanne • Zürcher Theater Spektakel. Avec le soutien de Ernst Göhner Stiftung • Merci au Schauspielhaus Zürich • Residència de fi de creació al Teatre Vidy-Lausanne, estrena 4 novembre 2014.

Zimmermann & de Perrot té un contracte de subvenció de cooperació entre Assumptes Culturals de la ciutat de Zurich, el Departament de Assumptes Culturals del Cantó de Zurich i Pro Helvetia - Arts Swiss Consell.

Zimmermann & de Perrot compta amb el suport de la Fundació BNP Paribas des de 2006 per al desenvolupament dels seus projectes.

Notes de premsa

The New York Times

«En centrar-se en l'elegant contrast entre el personatge trapella i àgil del Sr. Zimmermann i els perills arquitectònics més flegmàtics, *Hallo* mostra un humor negre que fa pensar en els homes i el fibló implacable d'*Acte sense paraules II*, de Samuel Beckett.»

Alexis Soloski

Le Monde

«Zimmermann posseeix a la seva manera els trets essencials del seu ofici: els d'un clown melancòlic i absurd, meitat poeta, meitat sense sostre.»

Rossita Boisseau

Neue Zürcher Zeitung

«Amb l'humor lacònic de Charlie Chaplin o Buster Keaton i la flexibilitat d'un ballarí de ballet amb tendència contorsionista, Zimmermann prepara el seu divertit personatge somiador, el mateix que reflecteix les múltiples facetes de l'ésser humà, per lluitar contra l'astúcia d'un aparador esbojarrat.»

Alois Feusi

24 heures

«Com Magritte, pintor surrealista, Martin Zimmermann fa esclatar els codis de la realitat.»

Corinne Jaquiéry

Le Figaro

«Espectacle farcit d'estranyesa, però d'una estranyesa sorprenent i exquisida. Martin Zimmermann convertit en un tipus ben estrany. A *Hallo* s'endú els espectadors lluny, ben lluny de les vetllades teatrals ordinàries.»

Libération

«L'increïble talent de Martin Zimmermann està estretament relacionat amb la seva capacitat d'inventar simultàniament el temps i l'espai en què el seu personatge no para d'evolucionar.»

Hugues Le Tanneur

Les Echos

«Martin Zimmermann es reinventa davant nostre. En volem més.»

Philippe Noisette

Züritipp

«A aquest tipus prim com un misto i amb aspecte desmanegat li encanta riure's de les seves desgràcies i adora propulsar-se sense límit en les seves fantasies més delirants. [...] Però en el cas de Zimmermann, no és només qüestió d'acrobàcies o d'entreteniment, ja que sempre hi sentim, implícites, una profunda reflexió i una dolça melancolia».

Maya Künzler

La Liberté

«Tornar una vegada i una altra als fantasmes que persegueixen l'ésser humà. Això és el que fa Zimmermann.»

Ghania Adamo

SonntagsZeitung

«Martin Zimmermann és el clown suís amb major ressò internacional. [...] *Hallo?* La inventiva de Zimmermann se situa en el vèrtex de la comèdia i la coreografia, de l'acrobàcia i l'intel·lecte».

Christian Hubschmied

Artitsik Rezo

« Zimmermann ens ofereix el millor d'ell mateix i del seu univers. El solo el condueix a una mena de resum del seu art, més enllà de tot el que podríem anomenar dansa, mim, clown o circ.

[...] Zimmermann demostra que el mim burlesc té cabuda al nostre món, precisament perquè interpreta un home angoixat que no troba el seu lloc, com tants altres dels nostres contemporanis. Zimmermann agafa el millor de Marcel Marceau, de Jacques Tati o de Buster Keaton, fins i tot de Chaplin, ho galvanitza i ho col·loca al moll de l'actualitat.»

Thomas Hahn

Tanznetz.de

«Accions insensates, teatre de l'absurd, poeta de somnis. [...]

Hallo porta Zimmermann al límit de les seves possibilitats físiques, tenint en compte la precisió, la rapidesa i el virtuosisme que la peça exigeix. Però l'atenció del públic també es posa a prova quan una escena tragicòmica reemplaça l'anterior, quan una escena burlesca deixa pas a la següent, quan les absurditats esclaten una rere l'altra.»

Marlies Strech

Der Landbote

«Aquesta peça teatral és com un ésser viu, una escultura viva. *Hallo* ens fa veure les coses d'una altra manera. I aspira a commoure'ns.»

Stefan Busz

PREMSA

MERCÈ ROS

93-256 26 14

mros@mercatflors.cat

www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS

Consorci format per

Amb la col·laboració

